

РЕШЕНИЕ

№ 33961

гр. София, 17.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 19.09.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Деница Митрова

ЧЛЕНОВЕ: Атанас Николов
Вената Кабурова

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Радослав Стоев, като разгледа дело номер **6488** по описа за **2025** година докладвано от съдия Вената Кабурова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба, подадена от ЗД „Бул Инс“ АД чрез адв. М. Г., срещу решение от 20.05.2025 г., постановено по НАХД № 1511/2025 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 112-ти състав, с което е потвърдено наказателно постановление (НП) № Р-10-14/16.01.2025 г., издадено от заместник-председател на Комисията за финансов надзор (КФН), с което на основание чл.83, чл.53 и чл.27 ЗАНН и чл.16, ал.1, т.19 от ЗКФН вр. чл.647, ал.2 и чл.644, ал.1, т.2 от КЗ вр. пар.1, т.52 от ДР на КЗ, на ЗД „Бул Инс“ АД е наложена имуществена санкция в размер на 3000 лева за извършено нарушение на чл. 496, ал. 2, вр. чл. 1 от КЗ.

В касационната жалба се твърди, че обжалваното решение е постановено при съществени процесуални нарушения и при неправилно тълкуване на материалния закон. Изложени са доводи, че ЗД „Бул Инс“ АД не е извършило процесното нарушение и че към момента на издаване на АУАН на потребителя вече е било изплатено цялото определено застрахователно обезщетение. Касаторът оспорва и това, че нарушението е извършено в условията на повторност, тъй като се съдържат факти по отношение на нарушение на чл.496 КЗ, а липсват данни да е налице предходно нарушение от същия вид. Посочва, че поради неправилно установена фактическа обстановка, районният съд е достигнал до неправилни правни изводи за несъставомерност на извършеното нарушение. Касаторът счита, че в случая следва да се приложи чл.28 ЗАНН за

маловажност. В заключение се иска отмяна на решението на районен съд и да бъде изменено наказателното постановление като се преквалифицира наложената санкция от така по чл.644, ал.2 КЗ на такава по чл.644, ал.1, т.1 КЗ.

Ответникът по касация – Заместник-председателят на КФН, ръководещ управление „Застрахователен надзор“, представляван от юрк. Л., оспорва касационната жалба и моли същата да бъде оставена без уважение като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение. В представени писмени бележки излага становище за неоснователност на касационната жалба.

Представителят на СГП счита решението на СРС за правилно и законосъобразно.

Административен съд София - град, XXVIII касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63в ЗАНН, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол и от надлежна страна, с правен интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК и въз основа на фактите, установени от въззивния съд, съгласно чл. 220 от АПК, съдът намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо като постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, по подадена в срок жалба и от компетентен съд в рамките на правомощията му.

От фактическа страна Софийски районен съд е възприел описаната такава в наказателното постановление и АУАН. Установено е, че на 14.08.2024 г. в КФН, управление „Застрахователен надзор“ е постъпила жалба от А. И. с оплаквания поради липса на произнасяне по предявена претенция № [ЕГН] на основание договор за застраховка. По този повод от ЗД „Бул Инс“ АД са изискани документи, както и писмени обяснения по случая.

Констатирано е, че на 16.01.2024 г. пред ЗД „Бул Инс“ АД е предявена претенция по повод настъпило застрахователно събитие – ПТП вследствие на което са причинени увреждания на лек автомобил „Д. С.“ с рег. [рег.номер на МПС] . Заедно със заявената претенция увреденото лице е представило пред застрахователя доказателства, необходими за установяването ѝ по основание и размер. След това на 19.01.2024 г. пред застрахователя са представени данни за банковата сметка, по която да бъде изплатено обезщетението, както и пълномощно, с което И. А. И. е упълномощен да получи застрахователното обезщетение по претенцията. На същата дата е извършен оглед на автомобила, въз основа на който е извършен опис на констатираните увреждания, като в описа е отбелязано, че е необходимо да се направи допълнителен оглед.

В приложено становище от ЗД „Бул Инс“ АД с вх. № 91-02-732/29.08.2024 г. до КФН се твърди, че към 28.08.2024 г. ползвателят на застрахователни услуги не е представил автомобила за извършване на допълнителен оглед, нито е уведомил, че се отказва от такъв.

Застрахователят не е произнесъл по щетата в тримесечен срок от завеждане на претенцията, регламентиран в чл.496, ал.1 КЗ, в който е трябвало да определи размера на отпуснатото обезщетение или мотивирано да откаже плащане, като към 28.08.2024 г. също не е имало произнасяне.

По повод постъпилия сигнал е извършена проверка, като свидетелят В. Ш. на длъжност „главен експерт“ в отдел „Правоприлагане“, дирекция „Застрахователен надзор“ на КФН е установил, че в действителност дружеството не се е произнесло в тримесечен срок от предявяване на претенция, поради което срещу ЗД „Бул Инс“ АД е съставен АУАН № Р-06-399/29.10.2024 г. за нарушение на чл.496, ал.2, вр. ал.1 КЗ, извършено на 17.04.2024 г.

Въз основа на АУАН е издадено и наказателно постановление № Р-10-14/16.01.2025 г. , издадено от заместник-председател на Комисията за финансов надзор (КФН), с което на основание чл.83, чл.53 и чл.27 ЗАНН и чл.16, ал.1, т.19 от ЗКФН вр. чл.647, ал.2 и чл.644, ал.1, т.2 от КЗ вр. пар.1, т.52 от ДР на КЗ, на ЗД „Бул Инс“ АД е наложена имуществена санкция в размер на 3000 лева за извършено нарушение на чл.496, ал.2, вр. чл.1 от КЗ.

С решението си Софийски районен съд е потвърдил наказателното постановление. За да постанови този резултат, съдът е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, в предвидената от закона форма и съдържание, при спазване на установения ред и в преклузивните срокове. По отношение на материалния закон съдът е приел, че безспорно е доказано извършването на нарушението, тъй като в тримесечния срок липсва произнасяне по предявената претенция от страна на застрахователя. Съдът е приел, че нарушението е извършено на 17.04.2024 г., тъй като тримесечният срок започва да тече от датата на предявяване на претенцията, в случая 16.01.2024 г., следователно до 16.04.2024 г. е следвало да има произнасяне. По отношение на възражението в жалбата, че не е налице повторност на извършеното нарушение, съдът е приел същото за неоснователно доколкото повторността е елемент от правната страна на нарушението, а не от фактическата, поради което не може да се изисква това да бъде отразено в АУАН, защото не винаги то може да е известно. Изложени са и мотиви относно неприложимостта на чл.28 ЗАНН.

Решението на СРС е правилно.

Не са допуснати съществени процесуални нарушения в хода на административнонаказателното производство. Както в АУАН, така и в НП е налице конкретно описание на констатираното нарушение и относимите обстоятелства, при които е било извършено. Налице е съответствие между словесното описание на нарушението и правната му квалификация. Правилно е определена датата на извършване на нарушението.

Съгласно чл. 496, ал. 1 от КЗ срокът за окончателно произнасяне по претенция по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите не може да е по-дълъг от три месеца от нейното предявяване по реда на чл. 380 пред застрахователя, сключил застраховката „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, или пред неговия представител за уреждане на претенции. Правилно е определено, от страна на СРС, че този срок е започнал да тече от 16.01.2024 г., когато е предявена претенцията и е изтекъл на 16.04.2024 г.

В случая за застрахователя е възникнало задължението до 16.04.2024 г. да се произнесе по претенцията по един от двата законоустановения начина съгласно чл. 496, ал. 2 КЗ, като към тази дата няма данни да е налице произнасяне. Следователно безспорно ЗД „Бул Инс“ АД е осъществило състава на процесното нарушение.

Неоснователни са оплакванията на касатора, че наказанието му е наложено за нарушение, извършено в условията на повторност, без такова да е налице. По силата на § 1, т. 51 от ДР на КЗ, „повторно нарушение“ е нарушението, извършено в едногодишен срок от влизане в сила на наказателното постановление, с което е наложено наказание за същия вид нарушение. Видно от събраните по делото доказателства, с НП № Р-10-215/30.11.2023г. на касатора е наложена имуществена санкция за същото нарушение. Това НП е влязло в сила на 12.03.2024 г., а процесното нарушение, за което на ЗД „БУЛ ИНС“ АД е съставен АУАН № Р-06-399/29.10.2024г., е осъществено в рамките на една година след това, а именно на 17.04.2024 г. Що се касае до твърдението, че тъй като в АУАН не били посочени данни за предходното нарушение на дружеството, а това било сторено едва в НП, отговорността на дружеството е била незаконосъобразно ангажирана при условията на повторност, касационната инстанция приема, че се касае за обстоятелства, които са от значение за определяне размера на наказанието и не са елемент от обективната страна на състава на нарушението, поради което не е задължително те да

бъдат възведени още в АУАН. Правилно е определена и датата на извършване на нарушението, а именно 17.04.2024 г. - първият ден след изтичане на срока, в който дружеството е следвало да се произнесе по претенцията.

Изводът на въззивния съд, че не са налице предпоставките на закона за приложение на чл. 28 от ЗАНН е правилен. В хода на съдебното производство не са установени смекчаващи отговорността обстоятелства, които да обосновават по-ниска степен на обществена опасност на процесното деяние, в сравнение с други такива от този вид. Всичко това, както и особената важност на засегнатите обществени отношения, свързани с реализирането на основни права на застрахованото лице, като страна по застрахователното правоотношение, както и фактът, че произнасянето на застрахователя е забавено с няколко месеца от изтичането на законоустановения срок и практически е осъществено след депозиране на жалба до КФН, мотивират съдебния състав да сподели становището, че случаят не следва да бъде квалифициран като маловажен, по смисъла на чл. 28 ЗАНН.

Съобразно гореизложеното, касационната инстанция намира решението на СРС за валидно, допустимо и правилно и като такова следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора в полза на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК, Административен съд София-град, XXVIII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 20.05.2025 г., постановено по НАХД № 1511/2025 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 112-ти състав

ОСЪЖДА ЗД „БУЛ ИНС“ АД, ЕИК:[ЕИК] да заплати на Комисия за финансов надзор направените по делото разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 (сто) лева.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: